Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31292
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

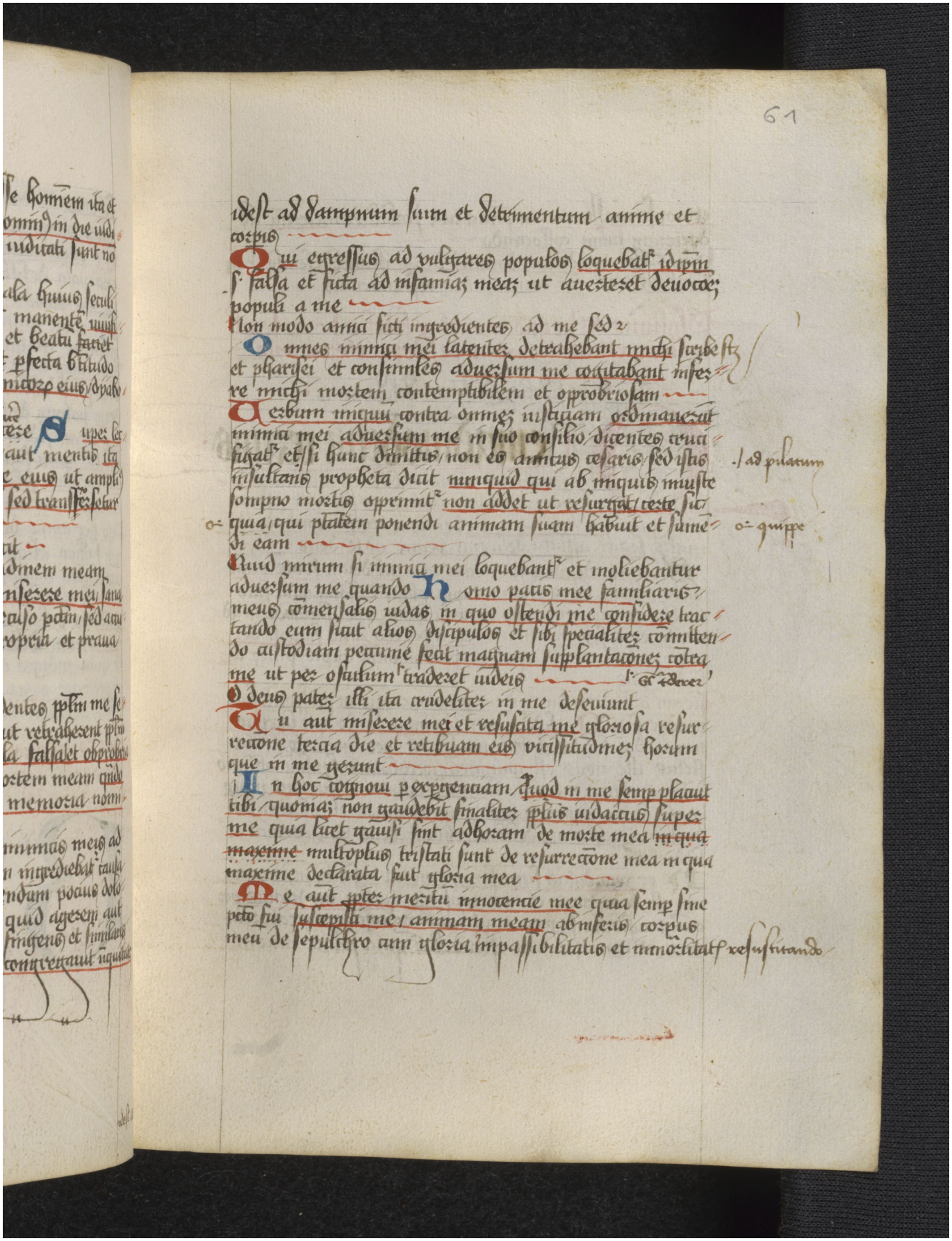

61

ideſt ad dampnum ſuum et detrimentum anime et
corpis
Qui egreſſus ad vulgares populos loquebat̃ idipm
ſ. falſa et ficta ad mſamiã meã ut auerteret deuocõẽ
populi a me
Non modo anima ficti ingredientes ad me ſed
Omnes mimici mei latentes detrahebant michi ſcribe
et phariſei et conſimiles aduerſum me cogitabant miſe
re michi mortem contemptibilem et opprobriosam
Quibus iniquis contra omnes iuſticiam ordinauerat
mimici mei aduerſum me in ſuo conſilio dicentes cruci
figat̃ et ſi hunc dimittis non es amicus cesaris ſed iſte ./ad pilatum
inſultans propheta dicit nunquid qui ab iniquis muſte
rompno mortis opprimit̃ non addet ut reſurgat/teſte ſcr
quia/qui ponendi animam ſuam habuit et ſumẽ o= quippe
di eam
Quid mirum ſi mimici mei loquebant̃ et inſidiabantur
aduerſum me quando homo pacis mee familiaris
meus domeſticus iudas in quo oſtendi me confidere trac
tando eum ſicut alios diſcipulos et ſibi ſpecialiter cõmitten
do cuſtodiam pecunie fecit magnam ſupplantacionem contra
me ut per oſculum traderet iudeis l. et tradere
O deus patiẽs illi ita crudeliter in me deſeuiunt
Tu aut miſerere mei et reſuſcita me gloriosa reſur
rectione tercia die et retribuam eis vicissitudinem horum
que in me gerunt
In hoc cognoui quoniam non gaudebit inimicus meus
tibi/quoniam non gaudebit ſimiliter plus iudaicus ſuper
me quia licet gauſi ſint adhoram de morte mea in qua
maxime multiplius triſtati ſunt de reſurrectione mea in qua
maxime declarata fuit gloria mea
Me aut propter meritũ innocencie mee quia ſemp ſme
peto fui ſuſceptus me/animam meam ab miſeriis corpus
meum de ſepulchro cum gloria impaſſibilitatis et immortalitat reſuſcitando